

இலக்கணத்தைத் தகவற அமைத்தல்

கணிதத்தைப் போலவே மொழியும் குறியீடுகளாலான அமைப்பே. ஆனால், மொழியானது வேறு எந்தக் குறியீடுகளாலான அமைப்பைக் காட்டிலும் மிகவும் சிக்கல் நிறைந்ததும், நெகிழ்வுள்ளதுமாக அமைந்துள்ளது. செயற்கை மொழிகள் (Artificial Languages) உட்பட செயற்கை அமைப்புகள் அனைத்தும் (Artificial systems) விதிமுறைகளுக்கு உட்பட்டு இயங்குகின்றன. மனிதக் குழுக்களால் இயல்பாகப் பேசப்படும் இயற்கை மொழிகளும் விதிமுறைகளுக்குட்பட்டே இயங்குகின்றன. ஆனால் அவை முற்றிலும் விதிமுறைகளுக்குக் கட்டுப்படுவதில்லை. மேலும் எல்லா இலக்கண விதிகளும் தொடர்ச்சியான மாற்றத்துக்கு உட்பட்ட வண்ணமிருக்கின்றன. ஒரு மொழியின் இலக்கண விதிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட கால கட்டத்தில் வழங்கும் அந்த மொழியின் இயங்குமுறைகளிலிருந்து தொகுக்கப்படுகின்றன. அவ்விதிகள் எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருந்துவதில்லை.

ஆங்கிலம், தமிழ் இலக்கணம் அமையுமாறு

சொற்களின் வரிசை முறை (Word Order)

ஆங்கில வாக்கிய அமைப்பில் எழுவாய், பயனிலை, செயப்படுபொருள் என்ற வரிசை முறையும் (SVO), தமிழ் வாக்கிய அமைப்பில் எழுவாய், செயப்படுபொருள், பயனிலை என்ற வரிசை முறையும் (SOV) கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. இதனால் ஆங்கிலம் - தமிழ், தமிழ் - ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு வாக்கியங்களில் சொற்கள் இடமாற்றம் பெறுவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

Gopal	met	Sankar
1	2	3
கோபால்	சங்கரைச்	சந்தித்தான்.
1	3	2

வாக்கிய நிலையில் மட்டுமல்லாமல் தொடர்நிலையிலும் (Phrase level) சொற்களின் வரிசைமுறை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் வேறுபடுகின்றன.

The Indian Constitution came into force on

26th January 1950

1 2 3

1950ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 26ஆம் நாள்

3 2 1

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தது.

சிறப்புப் பெயரும், இயற்பெயரும் சேர்ந்து வருமிடங்களில் சிறப்புப் பெயரை முற்கூறி இயற்பெயரை அடுத்துக் கூறுவது தமிழ் மரபு.

கணியன் பூங்குன்றனார்

1 2

புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனார்

1 2

ஆங்கிலத்தில் இவ்வரிசை மாறிவரும்.

Tagore the poet

1 2

Alexander The great

1 2

தமிழ் பெயர்த்தொடரில் அடை, சினை, முதல் என்ற மூன்றும் முறை மயங்காது வர வேண்டும். ஆங்கிலத்திலும் இதே வரிசை முறை அமைகிறது.

நரை முடிக் கிழவன்

grey – haired oldman

ஒற்றைக் கண் மனிதன்

one-eyed man

ஒலிபெயர்ப்பு

இடங்களின் பெயர்களையும், பொருள்களின் பெயர்களையும் மொழிபெயர்க்கும்போது, பெரும்பாலும் ஒலிபெயர்ப்பாகவே எழுதுகிறோம். அதாவது மூலமொழிச் சொல்லின் ஒலிகளை அப்படியே பெறும்மொழியில் பெயர்த்தெழுதுகிறோம். ஒலி பெயர்ப்பில் பொதுவாகப் பெறும் மொழியின் ஒலிமரபுகளைப் பேணுவதுதான் முறை. இதைத்தான் தொல்காப்பியரும்,

“வடசொற்கிளவி வடவெழுத் தொர்இ

எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா கும்மே”

என்று கூறினார். ஆனால், தவிர்க்க முடியாத இடங்களில் இவற்றை மீறுவதும் உண்டு. பொருள் மயக்கத்தையும், சிதைவையும், திரிபையும் தவிர்ப்பதற்காக ஆங்கில ஒலிப்பு ஒலிகளுக்குப் பதிலாகத் தமிழ் நெடுங்கணக்கில் இல்லாத ஐ, ஸ, ஷ, ஹ போன்ற கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துவது பற்றி இருவேறு கருத்துக்கள் தமிழறிஞரிடையே நிலவுகின்றன. தமிழில் கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துவது தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் என்றும், அதன் ஏற்றத்தை இழிவுபடுத்தும் என்றும் ஒருசாரார் கருத்துரைக்கின்றனர். அறிவியல் தமிழ் வளர்ச்சிக்குக் கிரந்த எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தவது ஒரு தேவை என்று இன்னொரு சாரார் கருதுகின்றனர். ஒலிபெயர்ப்புப் பற்றிய வா.செ.குழந்தைசாமி அவர்களின் கருத்து ஆராய்ச்சிக்குரியது.

ஒலிபெயர்ப்பில் எழும் சிக்கல்

சில சமயம் ஒரே மாதிரி உச்சரிப்புள்ள ஆனால் வேறு வேறு பொருளுள்ள சொற்கள் இரண்டுமொழிகளில் காணப்படும். இவ்விரு மொழிகளுக்கிடையில் மொழிபெயர்ப்பு நிகழும்போது இச்சொற்களால் சிக்கல் ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. சான்றாக, messiah என்ற எபிரேயச் சொல்லுக்கு ‘திருநீராட்டுப் பெற்றவர்’ (anointer one) என்று பொருள். மேற்கு ஆப்பிரிக்க மொழி ஒன்றிலும் messiah என்ற சொல் உண்டு. ஆனால், அதன் பொருள் ‘மரணத்தின் கரம்’ என்பது. இந்தச் சூழலில் messiah என்ற எபிரேயச் சொல்லை மேற்கு ஆப்பிரிக்க மொழியில் ஒலிபெயர்க்கும்போது சற்றே ஒலிமாற்றம் செய்து பயன்படுத்துகின்றனர்.

இதுபோலவே Master of Balliol என்ற தொடரில் Balliol என்பது ஒரு கல்லூரியின் பெயர். இதனைக் கீழ்க்காணும் விதமாக ஒலி பெயர்ப்பதாகக் கொள்வோம்:

பேலியால் கல்லூரி (1)

பாலியல் கல்லூரி (2)

பாலியோல் கல்லூரி (3)

இவற்றுள் பேலியால் (1) என்பது பிசாசு என்று பொருள்படும் பேலியால் (balial) என்ற சொல் போல் ஒலிக்கிறது. பாலியல் (2) என்ற சொல் ஆண், பெண் இண்விழைச்சு பற்றிய ஆய்வு என்ற பொருளைத் தரும் சொல்லாக அமைந்து விடகிறது. ஆக பாலியோல் (3) என்பதே பொருத்தமாக அமைகிறது. எனவே ஒலிபெயர்க்கும்போது அந்த ஒலிபெயர்ப்புச் சொல்லானது பெறும்மொழியில் ஏடாகூடாமான பொருளைத் தந்துவிடாமல் ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் மிகக் கவனமாயிருத்தல் வேண்டும்.

பொருளைப் பொருந்த அமைத்தல்

ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் மூலத்தின் பொருள் திரிபில்லாமலும், மயக்கத்துக்கு (ambiguity) இடமில்லாமலும் பெறும்மொழியில் வந்துசேர வேண்டும். இதுவே மொழிபெயர்ப்பின் தலையாய பணி. எனவே ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளன் மூலமொழி, பெறும்மொழி ஆகியவற்றின் சொற்றிரளையும், அற்சொற்கள் பொருள் உணர்த்தும் விதத்தின் திட்பநுட்பங்களையும் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். மேலும் அச்சொற்களை மொழியில் கையாளும் நெளிவுகளிவுகளையும் அவன் அறிந்திருத்தல் வேண்டும்.

பலபொருள் ஒருசொல்

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கைக்குட்பட்ட சொற்களையே பயன்படுத்துகிறான். ஆனால் இச்சொற்கள் மூலம் அவன் வெளிப்படுத்துகிற செய்திகளும், அனுபவங்களும், உணர்வுகளும் எண்ணிலங்கடங்காதவை. இதனால் ஒரு சொல் பல பொருளைக் குறிக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. ஒரே சொல் பல பொருளைக் குறிக்கும்போது, கருத்து வெளிப்பாட்டில் குழப்பங்கள் ஏற்பட

வாய்ப்புண்டு. ஆனால் நடைமுறையில் மொழியைப் பயன்படுத்துகிற மக்களிடையே கருத்து வெளிப்பாட்டில் அவ்வளவு குழப்பங்கள் ஏற்படுவதில்லை. இது மொழியின் வியத்தகு தன்மை. இது எப்படிச் சாத்தியமாகிறது? ஒரே சொல் பல பொருளைத் தரும்போது கேட்கிறவர்கள்/ படிக்கிறவர்கள் எப்படி எவ்விதக் குழப்பமுமில்லாமல் புரிந்துகொள்கிறார்கள்? பலபொருள் ஒரு சொல் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை உணர்த்தும் வழிமுறையினை.

“வினைவேறு படுஉம் பலபொரு ளொருசொல்

வேறுபடு வினையினும் இனத்தினும் சார்பினும்

தேறத் தோன்றும் பொருள்தெரி நிலையே”

என்று நூற்பாவால் குறிப்பிடுவார் தொல்காப்பியர்.

(அ) தண்ணீ(ர்) குடித்தான்.

(ஆ) தண்ணீ(ர்) போட்டான்.

என்ற வாக்கியங்களைக் காண்க.

(அ) வாக்கியத்தில் குடித்தான்.

என்ற வினையினால் தண்ணீ(ர்) என்னும் சொல் பருகும் நீரையும்

(ஆ) வாக்கியத்தில் போட்டான்

என்ற வினையினால் தண்ணீ(ர்) என்னும் சொல் மதுவையும் குறிப்பது புலனாகும்.

ஒருபொருட் பன்மொழி

ஒரு பொருள் பல சொல் வழக்கு ஆங்கிலத்தில் மிகுதி என்பர். ஆனால் அவை வழங்கும் சூழல் ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டது. ஒரே பொருளையுடைய எல்லாச் சொற்களும் எல்லாச் சூழலிலும் வருவதில்லை. வரையறுக்கப்பட்ட சூழலிலேயே வழங்குகின்றன.

anger

fury

indignation

rage

wrath

என்பவை அனைத்தும் கோபம் என்ற ஒரே பொருள் என்றாலும், ஒவ்வொரு சொல்லும் உணர்த்தும் கோபத்தின் அளவும் தன்மையும் வேறுபாடுடையவை. அதற்கேற்ப அவை வழங்கும் சூழலும் வேறுபடுகிறது.

கோபம், சினம், வெகுளி, செற்றம் என்ற தமிழ்ச் சொற்களும் கோபத்தின் அளவைப் பொறுத்தே கையாளப்படுகின்றன.

கோபித்தான்

சினந்தான்

வெகுண்டான்

என்பனவற்றுள், வெகுண்டான் என்பது அதிகமான கோபத்தையும், கோபித்தான் என்பது மிதமான கோபத்தையும், சினந்தான் என்பது இடைப்பட்ட நிலையையும் உணர்த்துதல் தெளிவு. செற்றம் என்பது நெடுங்காலம் நிற்கும் கோபம்.